

● In acest numar ● In paginile ● In acest nu mar 3-4 ● In pagile ● In acest numar ● In paginile ● In acest

ANUL SCOLAR

1966 — 1967

Convorbire realizată de Octav Pancu-Iași

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5388

6 PAGINI — 25 BANI

JOI

15 SEPTEMBRIE 1966

Scolle de pe intreg cuprinsul patriei își redeschid porțile. După o vacanță plăcută și reconfortantă, elevii și educatorii lor se reintorc cu îndreptățită emoție în sălile de clasă, împodobite sărbătorește, pentru a păși cu elan sport într-un nou an școlar.

Integrându-se în munca înfaptită a întregului popor pentru înfăptuirea mărețului program de înflorire a României Socialiste, școala noastră a dobândit, în anul care a trecut, de la Congresul al IX-lea al P.C.R., succese însemnate. Datorită griji părintești pe care partidul și guvernul o poartă copiilor patriei noastre, s-au creat condiții din ce în ce mai bune pentru instruirea, educarea și dezvoltarea lor multilaterală. A crescut substanțial nivelul științific și pedagogic al întregului proces de învățământ, a fost mărit numărul cadrelor didactice, s-a asigurată o bază materială puternică, care permite cuprinderea în anul școlar 1966/1967 a unui număr de peste 4.000.000 de copii și de tineri.

Noul an școlar a fost pregătit din

BUN INCEPUT IN NOUL AN ȘCOLAR!

Acad. Ștefan Bălan ministrul învățământului

timp, acordându-se o deosebită atenție îmbunătățirii calității învățământului la nivelul sarcinilor sportive pe care partidul și guvernul le pun în fața școlii.

Dragi elevi și elevi, voi reprezentați viitorul patriei noastre, spre voi se îndreaptă dragostea și grija tuturor, în voi își pun speranțele partidul, întregul popor. Pentru a fi la înălțimea mișcărilor condiții pe care statul socialist vi le oferă, dăruți învățăturii tot entuziasmul tineretului vostru, studiați arduos, însușiți-vă comorile științei și culturii, manifestați pasiune pentru cunoașterea trecutului glorios de luptă al poporului pentru a putea prețui marile cuceriri ale prezentului nostru socialist. Urmați îndrumările și sfaturile educatorilor și părinților voștri, participați cu elan tineresc la acțiunile inițiate de școală, organizațiile de pionieri și U.T.C., dați viață nobilelor idei ale păcii și prieteniei dintre popoare.

La început de an școlar, urez din toată inima personalului didactic și părinților, succese tot mai mari în instruirea și educarea tineretului, iar vouă, iubii elevi, vă doresc sănătate și mult spor la învățătură pentru a deveni cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

Cel din clasa I sînt primii sărbătorește; colegii din clasele mari îi privesc cu încredere...

Foto: ION CUCU

„Ziua recoltei”

Tindra Marina Stoicescu, tehnician la D.S.A.P.C.—Ploiești se distinge prin hărnicia cu care lucrează

TELEGRAMĂ

Tovarășului LUIS CORVALAN Secretar general al Partidului Comunist din Chile

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a zilei dv. de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, vă transmite dv., militant de seamă al Partidului Comunist din Chile, un salut frătesc și cele mai sincere felicitări.

Vă dorim din toată inima, dragă tovarășe Luis Corvalan, multă sănătate, viață îndelungată, activitate rodnică și noi succese în lupta pe care o desfășoară Partidul Comunist din Chile pentru înfăptuirea celor mai arzătoare aspirații ale poporului chilian, pentru pace, democrație și socialism.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Continuare în pag. a V-a)

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA GALAȚI

Miercuri, 14 septembrie a. c., tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Leonte Răutu, Vasile Patilneț au sosit în regiunea Galați, pentru a discuta cu activul de partid și de stat, cu oamenii muncii din regiune despre rezultatele obținute pînă acum în înfăptuirea planului cincinal și pentru a analiza împreună măsurile ce trebuie luate în continuare, în vederea asigurării îndeplinirii Directivelor celui de-al IX-lea Congres al partidului.

Conducătorii de partid și de stat se întilnesc cu muncitorii, inginerii și tehnicienii din uzine și de pe șantiere, cu lucrătorii din agricultură, intelectuali de la orașe și sate, activiști pe țărîm obștesc. Pretutindeni oaspeții sînt întâmpinați într-o atmosferă de puternic entuziasm și dragoste.

(În numărul de mîine al ziarului vom publica reportajul cu privire la vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Galați)

Cu planul pe 9 luni îndeplinit

Încărcătorii și topitorii de la furnalele sației 1 a Combinatului siderurgic Hunedoara și-au îndeplinit prevederile de plan pe 9 luni. Principalul mobil al acestui succes este creșterea indicilor de utilizare a agregatelor. Bilanțul economic arată că de la începutul anului s-a produs aici cu peste 50 kilograme fontă mai mult decît era planificat pe metrul cub volum util și zi calendaristică. Ca urmare a reducerii consumurilor specifice, furnalștii au realizat economii peste plan în valoare de 7.300.000 lei.

(Agerpres)

O nouă șarjă de oțel Foto: AGERPRES

Electrificarea căii ferate Craiova-Severin-Caransebeș

CRAIOVA (de la contact pentru electrificarea căii ferate Craiova — Tr. Severin — Caransebeș. Noua magistrală electrică va însuma o distanță de 265 km urcând să se dea în exploatare în cursul anului 1970. În situația circumscripției a liniei de

contact pentru electrificarea căii ferate Craiova — Tr. Severin — Caransebeș. Noua magistrală electrică va însuma o distanță de 265 km urcând să se dea în exploatare în cursul anului 1970. În situația circumscripției a liniei de

fel moderne, electri-

OAMENI PE CARE I-AM CUNOSCUT

Vieți paralele

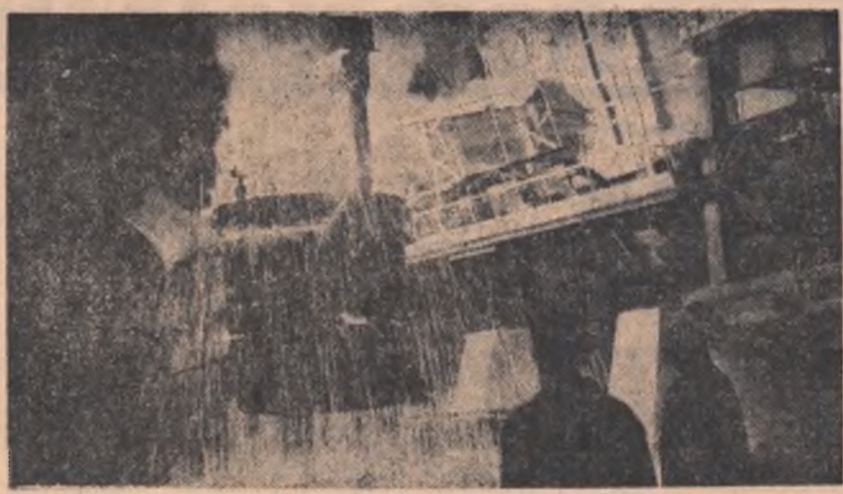
de Mircea Radu Iacoban

A scrie despre medicii înseamnă — a aproape obligatoriu — a vorbi despre noapți. Uneori cu viscol, alteori îmbesite de pinza ploii. Noapți în care sticla ferestrei zurește sub rafala alarmantă a ciocăniturilor. „Tovarășe doctor, veniți!...”. De aici, primejdia înmuierii penei reportericești în călimara cu cerneală rosebombo. Noapți, viscol, ore „mici”, doctorul, cu trusa în mină, pleacă să salveze un om... El, pe unde-i, o crustă dulceagă, a cărei asternere peste pagina de reportaj e greu de evitat. Și apoi, mai e și primejdia repetiției. Cam aceeași gamă de fapte, citeva întrebări — cheie („prima rețetă”, „primul bolnav” etc), pe care le-au pus și alții, poate cu ace-

leși sentiment al neîncredințatului, acum vreo sută de ani...

Cu asemenea gânduri am descins, cu citeva luni în urmă, dintr-un trenuleț miniatural, undeva în inima munților Moldovei, la poalele Obcinei Mari. Am găsit îndată, la dispensar, pe doctorița Moana Bartoș. Cam ce credeți dv. că făcea? Citea? Consulta? Asculta radio? Ași i Bocoș de mama focului, cu sughițuri și suspine. Abia terminase facultatea, în iur totuți se părea rece, neprimitor, străin. Abia după ce s-a potolit, mi-a arătat caietul de însemnări (reminiscență vag-romanticoasă a anilor de liceu), pe a cărui primă pagină transcries-

(Continuare în pag. a V-a)

COLOCVIU CU

VIITORUL

LA ADUNAREA GENERALĂ A ȚĂRANILOR COOPERTORI DIN BĂLTĂGEȘTI

În actualele hărți, munții Bălțăgești nu mai sînt prezenți. Și totuși ei au existat; între virfurile lor, dăltuite de ani fără număr, se află și satul ce le poartă numele. Locurile sînt foarte vițege, o împărăție de piatră dură, numai pe alocuri acoperită cu un strat superficial de pămînt. Pînă azi nimeni nu a reușit să lămurească ce i-a atras pe oameni aici, de ce s-au așezat pe aceste locuri. Oricare ar fi fost soarta strămoșilor, cei din Bălțăgești au dus-o greu. Cu ani în urmă, de exemplu, cînd am fost prima dată la Bălțăgești, producțiile de 800 kg greiu la hectar erau socotite extraordinare. De regulă se obțineau 400—600 kg la hectar. Am revenit în aceste locuri după mai bine de șase ani. Ultima dată participasem aci la o adunare a organizației U.T.C. Inginerul Dumitru Năstăsou, actualul președinte al cooperativei, în acea vreme

secretar al organizației, a vorbit în fața tinerilor despre cum va arăta satul în viitor, cum se va dezvolta cooperativa și ce producții vor fi realizate. „Vom lua cu asalt muntele — spunea el atunci — și-l vom sili să rodească pentru noi. Vom aduce în sat curentul electric, vom construi o șosea. Vom construi un cîmin cultural cu sală de cinematograf ca la oraș. Femeile cînd vor pleca la cîmp își vor lăsa copiii la grădiniță, iar seara, cînd ne vom întoarce de la muncă, vom merge să ne spă-

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a II-a)

Tot ce-i mai important și folositor, se notează în carnetul de însemnări

(Urmare din pag. 1)

lăm la baia comunală pe care o vom construi...
Aș exagera poate dacă aș spune că, desi ascultat cu respect, chiar nimeni nu-i crezuse; autorul rindurilor de față nu se afla însă în băbă celor convingși.

primelor 7 luni vorbesc clar și convingător despre puterea economică a cooperativei agricole din Băltăgești.

Cu competență, pornind de la realitățile prezentului, cooperativii din Băltăgești dezbat viitorul pe care și-l vor lăuri cu inteligență și hărnicie

GENTENARUL GEORGE COȘBUC

EDIȚII VECHI ȘI NOI

Marea popularitate a lui Coșbuc în timpul vieții sale și după aceea, intrarea sa în manualele școlare se explică printr-o prezență continuă în atenția publicului.

După 1944 creația poetului a fost popularizată în numeroase ediții și tiraje de masă nemăslințite la nici una din edițiile precedente.

COLOCVIU CU VIITORUL

PARTICIPANȚI LA DISCUȚII: Ing. Dumitru Năstăsoiu; Gina Gheorghie, secretara organizației U.T.C.; Dumitru Ciobanu, mecanizator

ri din Băltăgești vor pune accent pe punerea în valoare a tuturor suprafețelor de teren, prin ridicarea capacității lor de producție.

Am făcut cunoștință cu un sector nou — zootehnic care are deja 300 taurine, 4.830 ovine și 664 porcine.

ca în zootehnie, transporturi etc.

O mare dezvoltare au hotărât cooperativii să dea sectorului zootehnic, a cărui contribuție la formarea veniturilor globale va spori de la 40 la sută la 60 la sută.

Stere Clucă, tânăr ingrijitor: Propun să mecanizăm transportul furajelor, adăpătul animalelor și evacuarea gunoaiului din grajduri.

Dumitru Orzea, brigadier viticol: Experiența căpătată ne dă posibilitatea să terasăm încă cinci hectare de deal

gență și hărnicie. Fără excepție toți vorbitorii aprobând planurile de viitor au făcut noi și judicioase propuneri.

Uteciții de acum câțiva ani, din adunarea din „seara vise-lor” dezbăteau acum cu competență, pornind de la realitățile prezentului, viitorul pe care și-l vor lăuri cu intel-

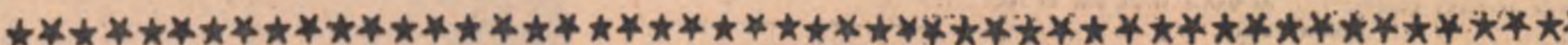
gență și hărnicie. Fără excepție toți vorbitorii aprobând planurile de viitor au făcut noi și judicioase propuneri.

Uteciții de acum câțiva ani, din adunarea din „seara vise-lor” dezbăteau acum cu competență, pornind de la realitățile prezentului, viitorul pe care și-l vor lăuri cu intel-

gență și hărnicie. Fără excepție toți vorbitorii aprobând planurile de viitor au făcut noi și judicioase propuneri.

O parte a noului centru social-cultural

FRUMUSEȚILE NOPTII

ESTETICUL CITADIN

Pe adresa REDACȚIEI

Pe adresa REDACȚIEI

DAN RADU POPESCU

Lumina a avut întotdeauna, alături de rolul său practic- utilitar și o importanță funcție estetică.

In primul rând, iluminatul artificial are în cadrul esteticului citadin funcția de a prelungea, de a permite „supraviețuirea” imaginii diurne a orașului, atunci când acesta se infățișează la lumina soarelui o „față” frumoasă.

De la toți tovarășii menționați în rîndurile de mai sus, și de la mulți alții, am primit scrisori prin care exprimă multumiri adresate organelor care se preocupă cu simț de răspundere de rezolvarea la timp a sesizărilor, cererilor și propunerilor lor.

DAN RADU POPESCU

dezși influențează puternic „toaleta de noapte” a orașului — iluminatul stradal. El se reflectă pe plan estetic mai ales printr-un ansamblu său, integrat în atmosfera generală a orașului, subliniindu-i silueta.

Un rol cu totul deosebit în crearea ambianței estetice luminoase a orașului îl joacă reclamele și firmele luminoase.

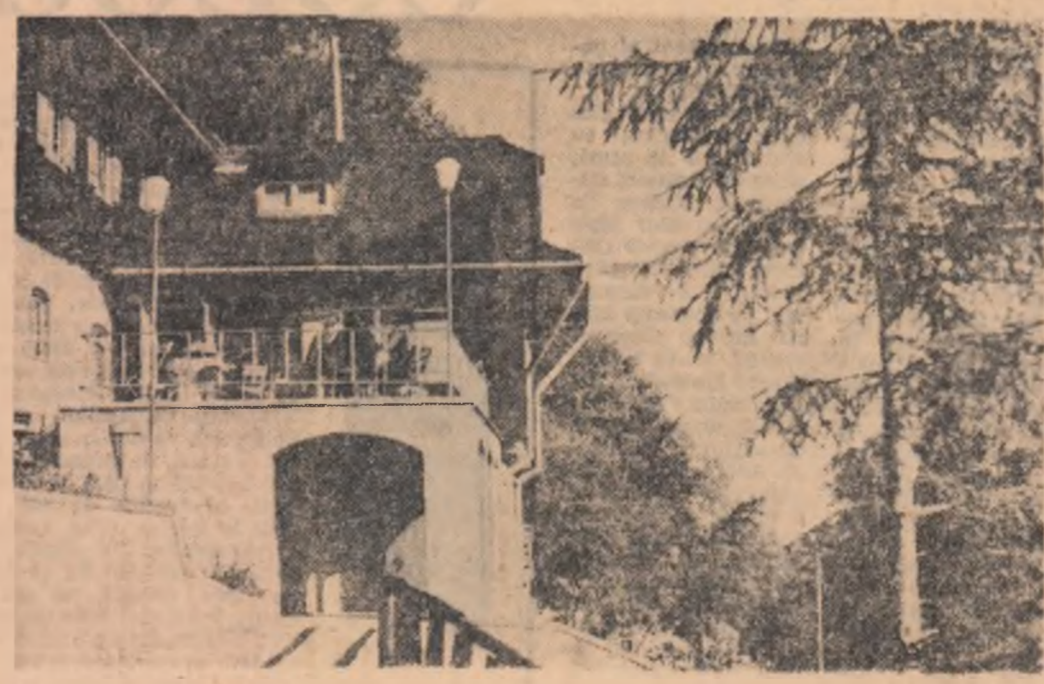
ORADEA (de la corespondentul nostru) Producția de lignit a exploatarilor din cadrul Trustului minier „Ardealul” trebuie să ajungă în anul cincinalului la 1.900.000 tone.

Esteticul citadin

Urbanistica Bucureștiului a cunoscut în ultimii ani realități inspirate în acest sens, ce au conferit siluetei sale nocturne un spor de farmec și frumusețe.

ORADEA (de la corespondentul nostru) Producția de lignit a exploatarilor din cadrul Trustului minier „Ardealul” trebuie să ajungă în anul cincinalului la 1.900.000 tone.

Cadavrua turistica Bran-Castel, loc de popas pentru vizitatorii Branului și regiunii dintre Birsă și Dîlbovia

ANUL SCOLAR 1966-1967

Elevul Mircea Popescu :

— Ascult atent, din când în când îmi notez cite ceva, dar în minte îmi stăruie o întrebare — și vă rog să mă scuzați că nu mai am răbdare s-o rostesc mai încolo; simt că acum i-a sosit rindul. Tot ce vine în sprijinul îmbunătățirii învățării, a școlii în general, are drept scop final pregătirea noastră. Fără o pregătire temeinică, ori care vis al nostru pentru profesia viitoare rămâne fără aripi. Mă întreb: n-ar putea face școala, organizația de tineret, mai mult pentru a ne ajuta în alegerea profesiei?

Prof. Adrian Jiga :

Am certitudinea că școala, organizațiile U. T. C. din școli au mult mai multe mijloace și căi pentru a ajuta pe elevi în orientarea lor profesională depășind faza actuală, încă incipientă, izbutind doar să dăruiască elevului ceea ce aș intitula romantismul unei meserii și nu, în totalitatea lor, argumentele ducând spre o meditație lucidă, generată de inclinări reale.

Prof. dr. Petre Bărbulescu :

Mult mai mult ar trebui să realizeze în acest domeniu și Institutul de cercetări pedagogice, prin studii competente, rezultate de investigații cuprinzătoare. Mi se pare însă o chestiune care nu poate fi elucidată ca un punct oarecare în tema acestei „mese rotunde”. Aș sugera s-o reluăm.

„SEMNĂTURA” PĂRINTELUI

Scriitorul Constantin Chiriță :

— N-am răspuns la invitația de a participa la această „masă rotundă” în calitate de autor al unor romane destinate copiilor și tineretului, ci în aceea de părinte a trei copii, de om care nu cunosc deci școala doar din documentări de creație, ci din obligația care mă onorează de a o sprijini ca părinte. Relația școală-familie, ca și aceea școală-organizația de tineret, este indistructibilă, procesul educativ impunând familiei un rol important. Nu-mi asum sarcina de a discuta aici funcțiile complexe ale acestui rol. Sînt îndeobște cunoscute. Îmi permit să abordez câteva aspecte ale „profesiei de părinte” extrase dintr-o experiență personală. De la început, o precizare: nu pot fi admise două feluri de educație, una la școală și alta acasă. Strădania mea principală de tată a trei elevi a fost să nu con-

trazic prin nimic educația primită de copiii mei în școală. Dar și asta mi s-a părut insuficient. A nu contrazice este, de bună seamă, un ajutor dat școlii în sensul că nu-i fac greutăți, dar nu este egal cu a ajuta efectiv. Nu iau doar notă de programul școlar al copiilor mei, ci îl discut cu ei, îl susțin, sprijinindu-i să și-l însușească întocmai. Nu recepționez doar ca pe o informație oarecare o măsură sau alta luată de școală, ci o susțin, o subliniez. O a doua precizare: contactul dintre școală și familie nu-l realizează doar simpla existență a fiului sau a fiicei care sînt în același timp și elevi și copii trăind în familie. Între școală și familie trebuie să funcționeze o colaborare directă, nemijlocită, ceea ce comportă obligația ca părintele să fie prezent în școală cît mai des. Am exclus din vederile mele ideea de a frecvența școala doar atunci cînd mă solicită ea pentru a-mi aduce la cunoștință un eveniment (plăcut ori neplăcut) din activitatea copiilor mei, sau pentru a mă atrage într-o acțiune cu caracter cultural. Dacă în ocupația mea profesională nu semnez o condică de prezență, munca scriitorului afectînd norme liber consimțite, în activitatea de părinte mi-am impus o atare condică. La școală. Și nu-mi consider semnătura de aici un... autograf. Nu vin, cu alte cuvinte, la școală pentru schimburi de amabilități. E o semnătură pe care o doresc mereu plină de răspundere cetățenească pentru soarta copiilor mei și pentru treburile școlii, în genere. Începutul unui nou an școlar dezvoltă pregătiri multilaterale ale școlii și organizației de tineret, obligînd la asemenea pregătiri și părinții. Nu mă refer, desigur, la evenimentul festiv al începerii cursurilor, la prima zi de școală, și deci la buchetul de flori, la cămașa proaspăt călcată și scorbîită, la uniforma căzînd „ca turnată”. Am în vedere întregul an. Am în vedere și eu, ca părinte, un plan multilateral. El afectează atît învățătura copiilor mei, măsurile pe care le iau pentru ca ea să se desfășoare în spiritul cerințelor maxime ale școlii, cît și timpul lor liber, timp care nu aștept să-l umple în chip atrăgător și folositor singure școala și organizația de tineret. Meditez la obligațiile familiei în acest domeniu, la propriile obligații care sînt deopotrivă de importante. Tot ca părinte — și nu ca scriitor — accentuez această pentru ca să nu se creadă că problema pe care vreau s-o ridic ar fi apanajul acelor părinți avînd o profesie înscrisă în zonele artei! — mă gîndesc să sprijin mai mult școala și pe linia preocupării ei de a dezvolta la elevi gustul pentru frumos, a discernămintului în aprecierea unor fenomene culturale-artistice.

INVITAȚIE LA FRUMUȘETE

Prof. dr. Petre Bărbulescu :

— Ultimele cuvinte ale tovarășului Constantin Chiriță — ca să împrumut și eu un procedeu generos la înlăturarea noastră în materie de preluare a „ștafetei discuției” — ne deschid o interesantă pistă pentru continuarea convorbirii. Este vorba despre educația estetică, parte integrantă a educației comuniste. Ca pedagog, aleg unghiul de vedere al școlii, punînd și încercînd să răspund la o întrebare: poate școala de cultură generală, liceul, să dezvolte gustul estetic, judecata estetică, formînd lectori, ascultători și spectatori competenți în domeniul literaturii, al muzicii, al artelor plastice? Cercetările întreprinse de Institutul de științe pedagogice răspund satisfăcător deocamdată la o parte a întrebării. Obiectul cu cele mai multe ore și cu cele mai mari capacități educativ-artistice fiind limba și literatura română, formarea de lectori iscușiți, de îndrăgostiți de literatură se desfășoară în condiții prielnice. Muzica, artele plastice, avînd un volum mai redus de ore, își atrag mai greu îndrăgostiții. De aceea, pentru noul an școlar s-a recomandat ca activitățile din timpul liber să se axeze mai pregnant pe cultivarea frumosului artistic, conferințele de educație muzicală, audițiile de concert, vizionarea de expoziții de arte plastice să nu lipsească din preocupări.

Prof. Al. Bojin :

— Recomandările Ministerului Învățămîntului sînt, desigur, prețioase, ele vor rezolva a serie de date ale problemei, dar nu au pretenția de a elucida chestiunea aceasta de interes major. Repe-

tăm cu prietelui nepotului noului an școlar apelul către toate instituțiile de artă de a avea în vedere spectatorul-elev. Prin cadrele sale de specialiști, ministerul, Institutul de științe pedagogice vor sprijini cu îndrumări toate instituțiile de artă interesate să ofere un ajutor mai temeinic educației estetice a tineretului nostru. Au o veche tradiție la noi concertele-lecții de la Ateneu destinate tinerilor. Au o veche tradiție matineele Naționalului pentru spectatori copii și adolescenți. Munca aceasta nobilă trebuie continuată, extinsă. Dorim mai multe și mai interesante programe de radio-televiziune al căror scop să fie educația estetică. Există un început bun. Așteptăm o continuare pe un front mai larg, mai edificator.

Prof. Adrian Jiga :

— Este aceasta și o sarcină însemnată a organizațiilor U. T. C. din școli. Congresul al VIII-lea a Uniunii Tineretului Comunist a trasat sarcini concrete și în privința educației estetice și este de așteptat ca în acest an școlar să se marcheze un salt calitativ. Nu trebuie să uităm că educația estetică, parte componentă a educației comuniste, influențează și este la rîndul său influențată de celelalte componente ale educației multilaterale. Sfera cunoașterii se îmbogățește neconținut prin artă. Trăsăturile tinărului comunist sînt potențiate de artă, mijlocirea artei le înnobilează.

CU GÎNDUL LA OMUL DE MÎINE

Prof. Paula Popescu :

— Trăsăturile tinărului comunist, formarea și

Moment emoționant: unul din cei 4000 000 de elevi ai țării face cunoștință cu noile manuale școlare

dezvoltarea lor, cerința obiectivă a societății noastre, pune în fața cadrelor didactice, a organizației de tineret, a familiei, cea mai umană și mai generoasă sarcină. Pentru orice educator este limpede că valoarea unor cunoștințe, cît de vaste, este relevată de măsura în care deținătorii lor sînt animați de idealul slujirii devotate a societății, sînt însuflețiți de o înaltă conștiință patriotică. Muncim cu gîndul la cetățeanul de mîine. Muncim cu gîndul la omul care va beneficia de excepționale condiții oferite de civilizația socialistă și care va trebui să găsească în această ambianță climatică și cercetătorilor din domeniul învățămîntului, al educației tineretului. Măsurile luate în conformitate cu Hotărîrile Congresului al IX-lea al P.C.R., cu indicațiile conducerii de partid și de stat privind modernizarea și perfecționarea învățămîntului, permit ridicarea școlii românești pe o treaptă superioară. O va dovedi cu certitudine bilanțul care va încheia anul școlar, al cărui tradițional clopotel îi vestește azi debutul.

Urăm tuturor elevilor, profesorilor, părinților un an rodnic, un an care să-și împlinească menirea de a aduce o contribuție esențială la formarea și educarea unei generații cu un înalt nivel profesional, de cultură și conștiință, a unei generații de entuziaști constructori ai civilizației socialiste.

Începe un nou an școlar. O discuție despre el la „masa rotundă” a redacției. O discuție care și-a propus să răspundă la o întrebare de principiu. O reamintim: „Care sînt coordonatele principale, punctele cardinale ale anului școlar 1966-1967, pe care, însușindu-ni-le, să avem încă de pe acum imaginea sa dinamică, desfășurată, să-i putem, încă de pe acum, aprecia cu exactitate locul în dezvoltarea continuă a învățămîntului nostru?”

Am redat aici, în rezumat, dezbaterile.

Concluziile discuției noastre?

Lăsăm cititorilor bucuria de a trage concluziile. Ele sînt însuflețitoare pentru întreaga noastră colectivitate, pentru stadiul la care a ajuns învățămîntul nostru, caracterizat cu îndreptărire în documentele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. drept „principal izvor de cultură și factor de civilizație”. Congresul partidului, plecînd de la impetuosul avînt al economiei noastre naționale, fundamentat de știința și tehnica cele mai înaintate, a trasat obiective deosebit de importante învățămîntului în general și școlii medii în special, obiective care constau în a dărui vieții cadre cu o foarte bună pregătire și într-un

ANUL ȘCOLAR

1966 - 1967

Convorbire realizată de OCTAV PANCU-IAȘI

O trăsătură definitorie a spiritului contemporan — acuta necesitate de a schimba opinii în jurul chestiunilor de interes unanim — a impus „masa rotundă” ca instrument stimulator, capabil să impulsioneze confruntările, să le ridice la acel grad de temperatură care favorizează climatul creației, al emulației colective. Este principala motiv pentru care ne-am adresat ei într-una din zilele premergătoare tradiționalului eveniment de azi, solicitându-o să găzduiască o discuție despre școală, subiectul numărul 1 propus de fila calendarului indicând 15 septembrie, subiect, de altfel, cu o deplin justificată prezență la noi oricând, în cele mai largi și, deopotrivă, mai intime colovii ale opiniei publice.

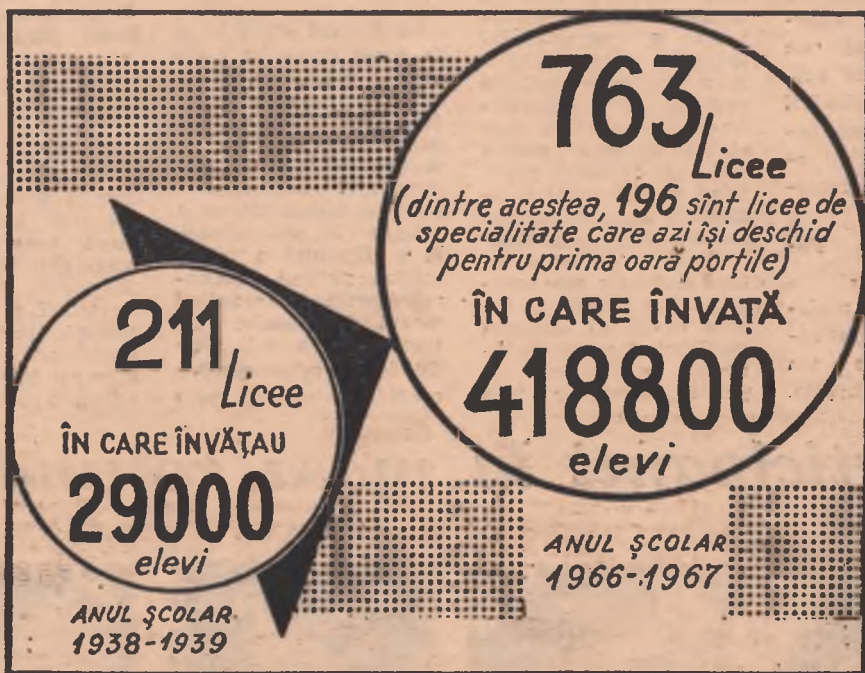
Tema, cum spuneam, inspirată de o strictă actualitate și, în același timp, de o permanentă actualitate, este școala — școala așa cum ne apare ea acum, debutând într-un nou an de învățămînt și în mod special cea treaptă a școlii ai cărei beneficiari sînt numeroși cititori ai „Scintei tineretului” : liceul.

Ne-ar fi bucurat să putem publica luările de cuvînt în întregime, operație pe cît de simplă, avînd la dispoziție stenograma întîlnirii, pe atît de utilă, permițînd transcrierea fidelă a fiecărui gînd, a fiecărei sugestii, dar spațiul de care dispunem, deși mai generos ca altădată, ne-a împiedicat. Dar nici așa nu ne-am îngăduit selecții ale intervențiilor, ci numai rezumarea lor, întreprinzînd un act de sinteză, sperăm, în sprijinul unei lecturi alerte.

În unanimitate, participanții la discuție au căzut de acord ca această întîlnire în jurul „mesei rotunde” să abordeze problemele astfel încît concluziile să poată fi un răspuns complex la întrebarea : „Care sînt coordonatele principale, punctele cardinale ale anului școlar 1966—1967, pe care, însușindu-ni-le, să avem încă de pe acum imaginea sa dinamică, desfășurată, să-i putem încă de pe acum aprecia cu exactitate locul în dezvoltarea continuă a învățămîntului nostru ?”.

O atare întrebare în condițiile societății noastre, este, fără îndoială, firească și nimeni n-ar putea-o susține că formulează pretenții exagerate. Un

NUMĂRUL LICEELOR

al VIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist, „trebuie să asigurăm însușirea materialismului dialectic și istoric — cea mai înaintată concepție despre lume și viață — care înarmează pe tineri pentru a înțelege și interpreta fenomenele naturii și societății, le dă perspectivă clară a dezvoltării sociale, le îmbogățește gândirea, le sporește energia, face din fiecare tînăr un militant neobosit pentru progres social, pentru idealurile socialismului și comunismului”.

Iată de ce ideea cu care a debutat „masa rotundă” a stîrnit o serie de luări la cuvînt, să le numim preliminare, și răspunsuri la rîndul lor unei întrebări cu același caracter : „Ce argument ne-a îndreptățit să definim astfel profilul unui nou an școlar, atribuindu-i sarcini atît de complexe ?” Sau, cu alte cuvinte : „Baza materială a școlii noastre ne îngăduie solicitarea unor atari multiple funcțiuni noului an de studii ?”.

Apelînd la puterea de convingere a cifrelor și datelor statistice, participanții la discuție au conchis că zestrea materială a școlii noastre oferă condiții dintre cele mai bune, este în măsură să asigure o considerabilă sporire a sarcinilor instructiv-educative. Vom nota aici doar cîteva din acelea care s-au impus mai recent memoriei noastre, fără a mai pomeni, socotindu-le îndeobște cunoscute, datele și cifrele globale mărturisind îndelungata și covîrșitoarea operă de înzestrare a învățămîntului, afectînd, în anii puterii populare, sume de ordinul zecilor de miliarde din bugetul statului. Amintim doar că și în acest an s-a continuat construcția de școli și clase noi, acestea primind astăzi, la inaugurare, florile și salutul a mii de elevi ; 8 000 de proaspeți învățători și profesori proveniți din promoția anului 1966, își vor ocupa emoționați locul la catedre, sporind marea și puternica familie a cadrelor didactice. Manualele împărțite gratuit elevilor începînd cu cel dintr-a-ntîia și sfîrșind cu cel din ultima clasă a liceelor despășește suma de 166 milioane de lei. Inventarul a numeroase școli s-a îmbogățit cu mobilier nou, cu noi piese destinate laboratoarelor și cabinetelor de studii, cu aparate de proiecție, filme și diafilme, magnetofone. 10 septembrie nu mai găsește nici un liceu fără propriul cabinet medical, nici o școală în genere, fără supravegherea medicală.

nou an școlar este departe de a fi, la noi, o simplă verigă în lanțul istoric al învățămîntului, o verigă semănînd cu celelalte, confundîndu-se cu celelalte. Metafora care i-ar surprinde dinamica ar fi o treaptă adăugată la o majestuoasă și monumentală scară urcînd necontenit, o treaptă la proiectarea căreia s-a ținut seama de experiența construcțiilor anterioare, dar viața a cerut arhitecților noi căutări, noi soluții, conducînd spre o operă sincronizată cu ritmul temerar al dezvoltării generale a societății. Aici, se înscriu și noile măsuri luate de Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie a.c. în vederea ridicării nivelului de activitate al organizației de pionieri. Ca urmare a conducerii nemijlocite de către partid, a măsurilor luate, organizația pionierilor, completînd prin forme și metode specifice munca educativă ce se desfășoară în procesul de învățămînt, va putea

să-și aducă o contribuție mai însemnată la educarea comunistă a școlarilor.

La noi, un nou an școlar este conceput să materializeze activitatea unei instituții cu vechi și prodigioase tradiții și aflată azi într-o neîntreruptă ascensiune, să prilejuiască, deci, un bilanț pozitiv al acumulării unei vaste experiențe, să consemneze cu precizie înălțimea la care a fost ridicată stacheta exigențelor în funcție de sarcinile prezente, să deschidă largi și limpezi perspective viitorului.

Și mai presus de toate, încoronînd toate acestea, un nou an de învățămînt are datoria să prilejuiască întărirea efortului unanim de fundamentare științifică a școlii noastre, reflectînd asimilarea practică a unui dezerat de seamă al orînduirii socialiste. „Școala, întregul nostru sistem de educație”, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea sa la cel de

Din nou împreună !...

ANUL ȘCOLAR 1966-1967

PLECÎND DE LA CERINȚELE VIETII

Toate acestea și multe altele l-au îndemnat pe cel dintâi oaspete înscris la cuvînt, **elevul Mircea Popescu din clasa a IX-a, liceul „Mihail Sadoveanu”**, să spună:

— Ca și cum nu mi-ar fi fost suficientă emoția încercată în clipa cînd am aflat că sint invitat la o discuție unde eu voi fi cel mai tînăr și avînd cea mai modestă experiență de viață și de elev — acum trăiesc o nouă emoție: îmi dau seama că în lunile de vacanță, cînd eu și toți colegii mei ne-am odihnit, sute de mii de oameni, poate milioane n-au cunoscut odihna pentru ca ziua deschiderii cursurilor, întregul an, să ne apară ca o sărbătoare mai plină de bogăție ca oricînd. Și mă gîndesc că de la noi, elevii, se așteaptă un singur lucru: să învățăm! Sint convins că anul acesta va fi o dovadă și mai grăitoare a faptului că setea de a învăța, pasiunea de a ne pregăti cît mai temeinic este prima trăsătură după care oricine poate recunoaște colectivele de elevi de la noi. Dorim să dobîndim cunoștințe cît mai largi și cît mai profunde. Sintem pătrunși de adevărul că, modernizîndu-se mereu, școala ne va împlini această dorință. În ceea ce mă privește îmi este limpede, în general, ce se înțelege prin ideea de modernizare, dar aș dori să aflu mai multe amănunte. Dar ca să nu mă depărez prea mult de obiectul discuției, care este limitat la acest an școlar, îmi exprim dorința de a afla amănunte în legătură cu felul cum se va reflecta ideea de modernizare acum, în 66-67.

Prof. Al. Bojin, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului:

— Uriașul program de dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, trasat de cel de al IX-lea Congres al partidului a constituit un puternic factor stimulator pentru lucrătorii Ministerului Învățămîntului, pentru toate cadrele didactice. Astfel, printr-o consultare de mari proporții antrenînd personalități ale culturii și științei românești și toate cadrele didactice, începînd cu profesorii slujind învățămîntul de zeci de ani și sfîrșind cu tînărul învățător care la primul contact cu catedra, au fost elaborate studii în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor trasate de Congres. Aceste studii au dus nemijlocit la modernizarea programelor și manualelor. Ideea de modernizare,

pregnant evidențiată de anul de învățămînt care începe, cuprinde o întinsă zonă de probleme. Enumăr pe cele mai importante. Au fost introduse în programele liceelor noi capitole de matematici, fizică, chimie. Au luat ființă liceele de specialitate, răspunzînd necesităților economiei naționale de a avea cadre de specialiști de nivel mediu și, în același timp, cu un apreciabil orizont cultural. Afluența elevilor spre aceste licee, așa cum se știe, a întrecut toate așteptările. S-a eliminat repetarea unor examene între terminarea școlii generale și admiterea în clasa a IX-a, s-a simplificat examenul de bacalaureat, stabilindu-se o mai vie legătură între acesta și concursul de admitere în învățămîntul superior. S-a realizat un pas înainte și în privința desconggestionării programelor și manualelor, lecțiile fiind orientate spre un caracter mai sintetic.

Elevul Mircea Popescu:

— Dacă marei majorități a elevilor le corespunde ceea ce am numit sete de a învăța,

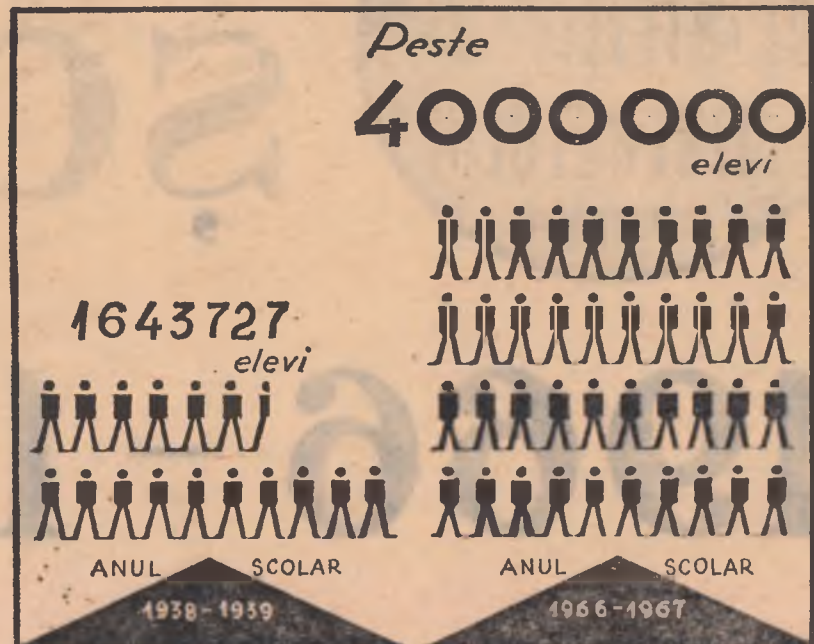
ză, rusă, engleză). Dar, desigur, într-o măsură demnă de a fi luată în seamă, și liceele de specialitate răspund acestei cerințe.

ȘCOALA - OBIECT DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

Prof. dr. Petre Bărbulescu, șef de secție la Institutul de științe pedagogice:

— Anul școlar 1966-1967 va constitui o perioadă rodnică de activitate în învățămîntul nostru. O preconizează atît măsurile amintite luate de minister, ca urmare a introducerii neîntîrziate în practică a hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R., a indicațiilor conducerii partidului, cît și un mare număr de studii realizate în ultimul timp și care converg spre o fundamentare accentuată a caracterului științific al învățămîntului nostru, cercetările pedagogice orientîndu-se în principiu spre elaborarea unui sistem și a unei metodice științifice a instrucției și educației în școli. Procesul formării personalității în condițiile societății socialiste este complex și de durată. El începe odată cu nașterea copilului și continuă întreaga viață. Anii de școală constituie însă

Număr de elevi în școlile de toate gradele

voltarea vertiginoasă a științei moderne. Studiile întreprinse și despre care am pomenit, s-au dovedit eficiente și în acest domeniu, ele oferind indicații prețioase pentru selectarea informației, ceea ce, firește, înseamnă că reducerii volumului îi corespunde o creștere a calității, ajungîndu-se la sinteze și generalizări, la o dinamică a informației, evitînd supraaglomerarea și apropiînd elevul de sursele, de izvoarele „la zi”. Lecția, formă primordială a muncii în școală prin

climatul și condițiile atingerii unui atare tel.

Prof. Paula Popescu, dirigintă la clasa a XI-a liceul „Matei Basarab”:

— Fiecare școală, la noi, este un laborator de creație. Afirmatia cere singură ca fiecare cadru didactic să devină un cercetător. Învățămîntul nostru are o admirabilă tradiție și în acest sens. Un număr apreciabil de monografii școlare din trecut, de studii și „teste” pedagogice sint opera unor învățători și profesori care au transformat institutiile unde au func-

lăsat la inspirația momentului. Mă străduiesc să elimin din activitatea mea cea de a doua alternativă. Pe baza unor observații proprii, mi-am sintetizat cîteva idei care mă îndreaptă spre organizarea în anul acesta a orelor de dirigiență sub semnul antrenării întregii clase spre un curent de opinie colectivă care să conducă la dezbateri de morală și etică socialistă, prefăcînd fiecare colocviu de acest fel într-o largă tribună a onoarei și mindriei de a fi tînăr, de a te găsi în pragul alegerii profesiei, de a privi viața ca un cadru stimulator pentru desăvîrșirea personalității, a înfrumusețării propriului destin. Mă gîndesc să consenez toate învățămîntele pe care le voi trage din atari ore de dirigiență, să țin un „jurnal” fidel al desfășurării lor, să notez confruntările dintre vorbe și faptele elevilor mei. Este doar o direcție din nenumăratele care așteaptă munca de cercetare a cadrelor didactice, o simplă preocupare dintr-o sumă uriașă.

PASIUNI

Elevul Mircea Borza, clasa a XI-a, liceul „Gh. Lazăr”:

Experiența mea de elev este mai mare decît a colegului din clasa a IX-a. Mă găsesc în ultimul an de școală, pentru mine și pentru toți cei în situația mea, „anul bacalaureatului”. La prima impresie s-ar putea crede că, aflîndu-ne în această situație, ne interesează mai puțin problemele generale ale dezvoltării învățămîntului, fiind absorbiți de un singur gînd: cum să ne pregătim pentru „examenul examenelor”, bacalaureatul. Că lucrurile nu stau așa, aș dori s-o demonstreze chiar prezența mea aici, cele ce intenționez să le spun. Mi-am ales ca temă cercurile pe materii din școli. Personal, le acord o mare importanță. Nu mă gîndesc numai că ele sint o formă ideală de completare a cunoștințelor căpătate la lecții. Sint convins că ele înseamnă mai mult și, mai ales, pot însemna mai mult. Lecția are un profil bine stabilit. În

Participantii la masa rotundă

Prof. PAULA POPESCU

MIRCEA BORZA elev

MIRCEA POPESCU elev

Prof. ADRIAN JIGA

bucurie de a învăța, în sensul că se poate vorbi despre un salt de la obligația la creație, sint numeroși cei care, deasupra acestei atitudini față de școală, se înfățișează cu o dotare deosebită pentru o materie sau alta. Ce „surprize” le-a pregătit acestora noul an școlar?

Prof. Al. Bojin:

— S-au creat condiții propice și pregătirii unor elevi foarte dotați. Iau ființă, pentru prima oară la noi, clase speciale de matematică și fizică, deocamdată în orașele București, Iași, Cluj și Timișoara. De asemenea, iau ființă secții speciale, la București, Iași și Cluj, în care obiectele de învățămînt se vor preda în limbi moderne (france-

perioda cea mai importantă a educației, bazele formării și dezvoltării multilaterale punîndu-se în acest timp și în această ambianță. Ei bine, anul școlar care începe va beneficia de aportul unor studii importante privind instrucția și educația în școală. Sintem în măsură să răspundem mai competent problemelor care frămîntă pe toți factorii interesați de bunul mers al învățămîntului nostru — probleme din care, aici, aleg una ce a generat numeroase discuții. Mă refer la faptul că, pe de o parte, luptăm în mod justificat împotriva supraaglomerării programelor și manualelor, iar pe de altă parte trebuie să facem față unei cantități sporite de informații, necesitate de dez-

care se formează bazele concepției științifice a elevilor este astfel impulsivă să dăruiască în spațiul ei limitat incomparabil mai mult decît altădată. Dar, trebuie să ne fie clar că îmbunătățirea muncii de instrucție și educație în școală nu se poate reduce doar la introducerea unor metode înaintate, ca o consecință a unor ample studii fundamentale științifice. Ea solicită eforturile susținute ale tuturor cadrelor didactice, creația lor, îmbogățirea cu experiență proprie a rezultatelor cercetărilor de ansamblu. În fond, tindem ca fiecare cadru didactic să devină un cercetător în raza activității sale. E oare un deziderat exagerat? Nu. Este o cerință a vieții, a societății noastre și deci viața și societatea oferă

ționat în fertile cimpuri de cercetare. Să nu uităm că condițiile de care ne bucurăm noi sint incomparabile cu cele pe care le-au avut înaintașii noștri. Să nu uităm, de asemenea, că noi sintem astăzi posesorii unei metode științifice de cercetare care asigură de la început o orientare excluzînd dubiurile, experiențele sterile, gustul amar al unor concluzii infructuoase. În ceea ce mă privește sint preocupat, în afară unor probleme țînînd de metodica predării matematicii — obiectul specialității mele — de unele aspecte legate de orele de dirigiență. Se vorbește de așa-numite „ore model” de dirigiență. Expresia presupune existența a două feluri de ore. Unele foarte bine pregătite, model pregătite, și altele „cum s-o putea”,

ANUL ȘCOLAR 1966—1967

cadru orei de lecții nu pot avea loc decât rar dezbateri care să antreneze întregul colectiv al clasei în jurul unor chestiuni de știință, tehnică, literatură, artă. Sintem însă interesați în cel mai înalt grad de asemenea dezbateri. Unele cercuri ne dau această posibilitate, altele nu. De ce nu ne dau toate? Să fie numai o problemă de organizare? Să depindă oare aceasta numai de felul cum se face mobilizarea și cum este condusă ședința cercului? Nu cred. Mai curînd mi-aș răspunde că e vorba de lipsa unui program tematic bine stabilit. Nu se știe cine trebuie să stabilească acest program, cum și ținînd seama de ce anume...

Elevul Mircea Borza:

— Evident. Am reținut cu bucurie că, în ajutorul cercurilor științifice, a fost editat un program cuprinzînd teme mari, cele care vor da liniile directoare ale dezbaterilor. Aș dori să fac o propunere în legătură cu cercurile tehnice. Dacă ele sînt o realitate pentru elevii din clasele mai mici care se întîlnesc cu activitatea unor asemenea cercuri fie în școală, fie la Palatul pionierilor și casele pionieresti, pentru elevii mai mari există mai puține posibilități în această privință. Mai corect, posibilități cred că sînt destule, dar sînt mai puțin folosite. Mă gîndesc că pe lângă fiecare Casă de cultură a tineretului ar trebui să funcționeze cercuri tehnice, ba poate că și unele întreprinderi ar

mă apreciez adevărul general pe care l-am desprins din intervenția sa. Ceea ce a numit el „sete pentru tehnică” este o vie realitate la noi. Abordînd însă chestiunea aceasta, intrăm într-un domeniu mai larg de acțiune, acela care materializează o sarcină importantă a organizațiilor U.T.C. în strînsă colaborare cu conducerea școlilor, aceea de a asigura, așa cum se subliniază în Rezoluția celui de-al VIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist: „folosirea judicioasă, instructivă și plăcută a timpului liber al elevilor, inițiind activități extrascolare cu caracter științific, cultural, artistic, sportiv, cu o sferă largă de cuprindere, cu un bogat conținut și în forme adecvate vârstei și pregătirii elevilor”. Privit și prin această prismă,

lui. În colaborare cu școala, organizațiile U.T.C. lărgesc necontenit aria educativă, inițiind acțiuni prin care elevii cunosc frumusețile și bogățiile patriei, monumentele istorice și de cultură ale poporului român, viața de azi a constructorilor socialismului. Turismul, drumețiile vor deveni un bun inseparabil de noul an școlar, nu numai o manifestare specifică vacanței. La școala unde funcționez, am luat de pe acum măsurile pentru stimularea unor excursii de scurtă durată, să le numim „operative”, și care să încheie activitatea unei săptămîni. Revenind la sistemul instructiv-educativ unitar al învățămîntului, vom spune, de asemenea, că școala prezintă un cîmp fără margini desemnat culturii la elevi a trăsături

oferind tinerilor din școala noastră un model de folosire utilă a timpului liber, această activitate în cadrul organizației și întreprinsă de organizație în urma unei consultări colective, îi ajută pe elevi să se deprindă să-și împartă judicios și acele ore de care dispune fiecare așa cum înțelege. Dorința noastră este ca această înțelegere să se realizeze într-un spirit sănătos, în armonie cu cerințele colectivității socialiste. Noi vom extinde, dar nu vom abuza de anumite limite, manifestările desfășurate în adunări, în cercuri, în cluburi, case de cultură, vizite în întreprinderi; nu vor lipsi din program seriile de dans, carnavalurile, întrece-

medicul. În această privință, noul an de învățămînt nu poate aduce noutăți, ci doar îmbunătățiri. Îmi rezerv timpul pentru câteva lucruri mai puțin cunoscute și care vor cunoaște o evidentă concretizare în 1966—1967. Medicul școlar nu este chemat doar să prevină boli și accidente sau să dea asistență medicală. Și pentru el școala e un laborator de cercetări. Astfel, acum sintem într-o măsură mai mare în stare să ne aducem contribuția la așa-numitele „fenomene de supralicitare”, de oboseală, resimțite de elevi ca urmare a unei supraîncărcări ori a unei planificări nejudicioase a orelor de cursuri. La liceul „Dimitrie Cantemir” — și sint informat că și în alte multe școli — programarea orelor, astfel ca să se realizeze un dozaj științific al efortului elevului, este o muncă a conducerii școlii în colaborare cu medicul. Am veghat ca în acest an să evităm pe toate căile apariția fenomenelor de oboseală, asigurînd un program pe baza unor studii generale și observații personale. În mare, acest program se bazează pe câteva coordonate: luna, lecții mai ușoare; în fiecare zi, obiectele care cer un mai mare efort de asimilare sînt așezate în primele ore ale dimineții; orele a patra și a cincea cuprind discipline mai puțin dificile de însușit. Ne-am adus contribuția și în legătură cu programul orelor de educație fizică. În anii trecuți, mereu veneau la cabinetul medical elevi care cereau scutiri pentru educație fizică. Și nu toți aveau o motivare. Mulți ne solicitau scutire pentru că, elevi buni și foarte buni la învățătură, dar mai puțin dezvoltati fizic, nu puteau face față normelor unor probe, luau note mici la educația fizică și, firește, „își stricau”, cum spun ei, media. Dacă din punct de vedere medical, ei n-aveau motiv pentru scutire, îi trimetea la această soluție niște norme sportive care nu le erau accesibile și, desigur, nu ei erau vinovați. Greșala consta într-o nediferențiere a acestor norme raportată la posibilitățile fiecărui elev în parte. Și diferențierea n-o putea face numai profesorul de educație fizică „după ochi”. Ajutorul medicului rezolvă situația. Vor putea primi aceeași notă 10 și elevii mai slab dezvoltati fizic, lor impunîndu-li-se norme pe măsura posibilităților. Medicul va colabora mai strîns și cu părintii. Avem din ce în ce mai rare cazuri cînd un părinte, din dorința ca fiul ori fiica sa să nu piardă nici o zi de învățătură, își trimite la școală copiii cu un început de boală sau încă nu total restabiliti după o maladie. Sperăm ca eforturile noastre, strînsa noastră colaborare să reducă la zero aceste cazuri.

Participantii la masa rotundă

Prof. AL. BOJIN

Prof. dr. PETRE BĂRBULESCU

Scriitorul CONSTANTIN CHIRÎȚĂ

Dr. MAYERZON ARTUR

Prof. Al. Bojin:

— S-a avut în vedere și acest lucru pentru anul în curs. Ministerul Învățămîntului a întocmit ceea ce am intitulat o programă a cercurilor științifice din școli, dînd sugestii și indicații de teme, în urma unor investigații în rîndurile elevilor și ținînd seama de dorințele lor. Dar lucrarea întreprinsă de minister, deși cuprinzătoare și variată, nu trebuie privită ca un lucru finit, static. În funcție de fiecare cerc în parte, de dorințele participanților elevi, tematica poate și trebuie să fie lărgită, condusă spre noi direcții. Oricît de „la zi” ar fi o lecție sau un manual, apariția unor fenomene din dezvoltarea umitoare a științei și tehnicii moderne le depășesc. Elevii află însă despre ele din alte surse: presă, radio, televizor. Simt nevoia să le dezbate, să le cunoască mai adînc, mai concret. Cercul din școală le oferă operativ posibilitate. Și asta, de fapt, trebuie să urmărească. Dar cercul este al elevilor, chiar condus de un profesor, el rămîne o formă de activitate care se inspiră din ideea că destinele sale sînt în mîinile elevilor. Adaptarea tematicii cercurilor la necesități, semnalată de elevi, rămîne în mare parte o sarcină colectivă a lor.

putea dispune de spațiu, de timp și de cadre care să se preocupe de marea noastră pasiune pentru tehnică. Mă cunosc pe mine însumi, cred că îmi cunosc și colegii — și pot să spun că în fiecare dintre noi, indiferent ce profesie ne-am hotărît sau ne hotărîm să ne alegem, simțim o adevărată sete pentru tehnică. Ea începe, dacă vrei, de la simpla senzație a minii care, obișnuită cu condeiul și cartea, vrea să-și apropie și alte unelte; de la simpla senzație a ochiului care, obișnuit cu clasa, vrea să-și retină și imaginea atelierului. Nu ne sînt suficiente vizitele în uzine, pe șantiere. Deosebit de folositoare, aceste rămîn totuși vizite; oricît de permanente ar fi caracterul lor, nu pot înlocui propria noastră muncă, participarea noastră nemijlocită, contactul direct cu tehnica modernă.

UN ALIAT: TIMPUL LIBER

Prof. Adrian Jiga, secretarul comitetului U.T.C. liceul „Dr. Petru Groza”:

— Socotesc propunerile elevului Mircea Borza utile, dar mai cu se-

sînt convins că noul an școlar va permite concluzii înșuflețitoare. Înțelegem din ce în ce mai exact că „timp liber” înseamnă timp folosit cu eficiență pentru formarea multilaterală a tînarului, timp care răspunde dorinței lui de împlinire pe toate planurile, de manifestare pe toate planurile a unor vaste rezerve de creație. Prin intermediul activităților din timpul liber, desfășurate într-o varietate de forme, organizațiile U.T.C. din școli orientează elevii spre înțelegerea legăturii indisolubile între pregătirea lor temeinică la învățătură și cerințele vieții sociale, îi sprijină în atingerea unui nobil ideal de viață. Desigur, școala atestă un sistem unitar instructiv-educativ. În orele de cursuri elevii nu-și însușesc doar evenimentele semnificative din istoria patriei, ci își aprind în suflete flacăra dragostei veșnice pentru țara noastră, pentru tradițiile glorioase de luptă ale poporului pentru libertate și demnitate națională, flacăra devotamentului față de partid și cauza socialismu-

rilor moralei comuniste, ale conduitei civilizate în societate și familie. Organizațiile U.T.C. din școli își aduc aici o mare contribuție. Este cel dintîi lucru pe care îl vom avea în vedere o dată cu începerea anului școlar, alcătuiind un plan bogat de manifestări. Și cînd spun „bogat” nu mă gîndesc atît la numărul lor. Calitatea și eficiența muncii politice-educative constau mai puțin în numărul acțiunilor, deplina lor măsură oferind-o modul în care sînt organizate, forța cu care fac să pătrundă în conștiința elevilor conținutul de idei. Partizani entuziaști ai formelor noi, antrenante, nu sintem „vinători” de forme noi cu orice preț, și mai cu seamă cu prețul sărăcirii conținutului. Și încă ceva: înscriindu-se în sfera „timpului liber”, activitățile organizate de U.T.C. și școala nu se pot extinde pînă a-l cuprinde în întregime. Trebuie să lăsăm elevilor un timp suficient pentru odihnă și recreare, pentru lectură, vizionări de spectacole. Măsurile de care vorbeam țin seama că,

rile sportive, educația fizică în genere.

MEN SANA...

Dr. Mayerzon, Artur, liceul „D. Cantemir”:

— Următoarele cuvinte ale tovarășului profesor Jiga îmi permit un început fără altă introducere. Educația fizică este o noțiune legată organic de cea de educație sanitară, ambele fiind componente ale dictonului sub dedicația căruia ne desfășurăm munca, noi, medicii din școli: „Men sana in corpore sano”. Pregătirile pentru începutul unui nou an școlar presupun și pe cele de ordin igienic-sanitar. N-o să insist asupra măsurilor luate pretutindeni în legătură cu triajul epidemiologic, cu faptul că prima zi de școală nu este pentru elev cea a întîiului contact cu clasa și profesorii, ci cu

